

3075

II.

Hans St. B.

Danickiego (Jana) Przyjaciół samaryt.
w Krak. a wioły fakula Sybencychora.
1646.

POETAE POLI

N. 28.

IX-6, 40 h

8.
PRZYIACIEL
SZCZERY.

IANA DANIECKIEGO.

W KRAKOWIE,

W Druku Józefa Sybeneychera.
Roku Pańskiego/ 1606.

Wielmożnym á moim Miło: Pánom,
Iego M. Pánu Stároście Sadeckiemu y Spi-
skiemu. etc. etc.

Iego M. Pánu Stolnikowi W. X. Lit. etc.

D Kogie iest złoto/ kámiennie kóstawne/
Szerokie włości/ y zamki murowne :
Ale przyiaćiot/ mowie/ szczerych zgodá/
Daleko drożsa : tych żadna przygodá
Przełomić może/ m wielkie trudności :
Ták zgodni w szczęściu iáko y w żáłości.
Zacni Pánowie/ ia nie bez przyczyny
Xymy te moje niose/ gdyż nowiny
Dawno v ludzi wáśzych szczerych chęci/
Ktore zgládzone nie beda z pámieci :
A praca moia iesli nie odniešie
Wzgárdy/ wietšego co potym przyniešie.

W. M. moich M. Pánom

wniżony slugá/

3075. II.

Jan Dánielki

Amicitia inter parēs contra- henda est.

HERCVLES, THESEVS.

Herkules y Theseus od dwoch bráćiey rodnych
Byli: tych przyrodzenie czynilo tak zgodnych/
Ze iednakie zwyczaję do potrzeby mieli/
A tak iednakosć bronia czynić rozumieli:
Podobney zbroie byli/ rowneyże śmiałości/
A dowcipow wojennych/ a stały miłości
Wyrosły/ wmyślem zgodnym sli w Scytyjskie strony/
Tam białopłcie zgromili majne Amazony:
A gdy śmiały Theseus siedł dla Proserpiny
W niske piekła/ już z tamtey nie mogli iść krąiny/
Wybawił go Hercules: bo tropąc czeliego
Psa związałszy/ wziął z sobą towarzyszą swego.
To przyaciół prawy/ co w potrzebie ratuje:
Tę to; po ki brosyki w miechu w mnie czuje.

Amicorum beneficia maximè in aduersitate red-
denda sunt.

HERCVLES, NESTOR.

NJe roślicę przyjaźni piękney Alkumeny
Syn/ z trowiekim Nestorem byli/ ten Miseny
Darował mu budowne na znać szczerę chęci;
A Nestor stołk omowy tu wieczny pamięci/

PRZYIACIEL

Przez Herkulesa kazał przysięge nieślomna
 Odprawować; dla czego sławę wiekopomna
 Po sobie zostawili swej przyjaźni. wółka
 Uczynność przyjaćielska ma być i tak wielka/
 Takim kształtem oddana/ bo tak już bezpiecznie/
 Wiara pobożna będzie y miłość trwać wiecznie:
 Jeśli me zaraz oddasz/ tedy patrzaj żeby
 Oddać umiałeś przedko wczas pilney potrzeby.
 Wielka rzecz szezera przyjaźń; lecz i tak osobliwa/
 Nad złoto jest droższa/ tak też rzadko bywa.

Amicorum communia sunt omnia.

DIMANTA, HOPPLEVS.

Dimanta y Hoppleus dwaj bracia rodzeni/
 Ci w naukach iednakich byli wyćwiczeni/
 Prenestes onych zrodził/ oyczyzny kochaney
 Nie dzielili między sie/ ale spolnie mianey
 Majetności w bogiey zazywali; y to
 Dalo im przyrodzenie tak dosyć obfito/
 Ze co ieden chciał/ tegoż drugiego myśl była/
 Niechciałli/ tegoż wola srona uczyniła:
 Nad to bogata zgoda po wszystkie ich czasy
 Czyniła/ choć na male miewali swe wczasły:
 A żeby sie y śmierć iednaką zrownali/
 Przyśiągşy/ miłość swey w moyskach dokonali.
 Nie było tam ża. geby przy dzieleniu rora/
 Bo ich miłość rzadziła y wrodzona cnota.

Amicitia maius nil dedit natura nec rarius.

ORE.

ORESTES. PYLADES.

O Restes matkę zabił: za on grzech surowy
 Starany/ bo od niego odszedł wmyśl zdrowy:
 Były potym od Bogów także odpowiedzi:
 Niechay Kościół Diány w Tauryce nawiedzi.
 Tego Pylades wierny zawiódł w tamte strony/
 Lecz iak skoro tam przyszedł w tedyś oskarżony/
 Ze Pallady miał skryć wzięc obras/ sąrazem
 Krol kazał żywor odiać dwoostrym żelazem.
 Pylades chciał odprawić/ lecz miłość ruszyła
 Orestesa/ na śmierć mu iadź nie dopuściła:
 Powiedział/ iam Orestes: a Pylades potym
 Powie/ żem ia Orestes: y tak długo o tym
 Spor był: to przyjaciele: tych czasów me tuśse/
 By miał za przyjaciela kto polozyć dusze.

Nulla vnanimis repens causa disiungit amicos.

DAMON. PYTHIAS.

D Jonizyus Tyran o iednym mniłanie
 Miał z tych/ że go chciał zdradzić: nad wszystkie stąranie
 Jego/ skazał go na śmierć: pewny naznaczono
 Dzień/ w któryby go z miłym duchem rozłączono:
 A iż tak nagle ono otrzymał więzienie/
 A bliska śmierć niewinnie/ miał ztąd utracenie/
 Ze domu nie rozrządził: towarzyszył bezpiecznie
 Siadł zaś w onym więzieniu/ a ten miał koniecznie
 Im przedzy go wybawić: dzień przyszedł znaczony/
 Nie wiedząc zbawiciela: ten zaś osadzony:

PRZYJACIEL

Tuż subienicą blisko / tuż na syi leży
 Powroz; aż meszaniony towarzyszy przybieży/
 By wybrał zastępcę. Tego świata ktory
 Jesli/ za przyjaciela coby stawił skory?

Amicum deserere probum virum pudet,
 nec decet,

THESEVS, PYRITHOVS.

Ci sie przyjacieli bydy przysięga związali/
 Choć iay z przyrodzenia do siebie to znali:
 Bedac nierostargnionej ku sobie miłości/
 Posli tedy rościagnal Pluto swoje włości/
 A mieszkańia troskliwe/ by mu wzięli żonę/
 Obadwa rownie mocni/ skrzetna/ Proserphone;
 Przewiozł Charon we rdzawey łodzi nie chetliwy/
 Bo przed tym na przewożie takim żaden żywy/
 Nie był; ale tak wescie snadne w ten kraj mieli/
 Tak odyś było trudno zostać tam musieli.
 Niebezpieczeństwo / szerość starieczna cukierni/
 Nie waja przygody kto tego milnie:
 Tych wiekow nie do piekła/ lecz wielkie kłopoty/
 Podać dla przyjaciela/ nie maś takiej cnoty.

Amici fideles, certi, atq; stabiles rari sunt.

ACHILLES. PATROKLVS.

A Gemesnon i; musiał oddać Chryzeida
 Dycu/ Achilleowi odiał Bryzeida;

SCZERY.

Odcignal; swemi woyski Pelides; gniewany/
 Od woysk Greckich/ a zwrócić się nie ublagany/
 Nie miał tey woley/ choćby wszystkie Greci zbili/
 Trojanie do szpetu y okrety spalili:
 Ale gdy przestraszony był nowina smutna/
 Jż Hektor Patrokłusa wloeczna nie odrzutna
 Zabił; natrapiony się żalostí obfita/
 A krzywdy zapomniawszy zbroie nie pożyta
 Wziął na się/ y nie przestał/ aż się zemścił swego
 Nad Hektorem Patrokla śmierci kochanego.
 Łatwieysza teraz zgoda/ wypłoszyszy dusze/
 Ziednam wnet przyjaciela iedno grzywny rusze.

Amicitia potentum in experto dulcis apparet, quæ
 tamen mæoris plena est: ideo vitanda.

ALEXANDER, EPHESTION.

Dobra rzecz Pańska przyjaźń/ tãż szczęściem przychodzi/
 Lecz za niewstańczym czasem wnet odchodzi:
 Kładź Pan żeby statek miał w tym swoy zachować/
 Tego co mu raz do brze w szerey łajce chować.
 Krol Alexander wielki takowey miłości
 Ku Ephestionowi był/ iże z żalostí
 Po śmierci jego kazał wiele baste obalić/
 A wokoło miast obronnych twarde mury walić:
 Ludzi także niewinnych zabić dal nie mało/
 Jż go miłował żeby tym się pokazało.
 Jako poczoł na sługe był ten łaskaw cale/
 A po śmierci żałował niezwoyczaynie: ale
 Boday takich pogrzebow nie wiele bywało/
 Na którychby rozchodu tak wiele bydź miało.

PRZYIACIEL

Amicum in necessitate positum deserere turpe est.

NYSVS, EVRYALVS.

Płanie Rutulezcyki kiedy snem zmorzone
 Widzieli/ ktorzy oboz/oblegsy przestronie
 Pola/ przykryli soba Aneassow/ śmiecie
 Wyšli z pośrodku swoich; tych nieprzyiaciele
 Nie postrzeżli: tam pierwey prac swych nie przestali/
 Aż wiele Platonowi dusz razem postali/
 Ztym wyšli sprawiwszy/ a oto z pomoca
 Zorownego ludu swoim Wolscent idzie noca/
 Postrzeżli ich nieprzyiaciel/ skoczy po nich/ oni
 W las gesty wešli/ chcąc sie uchronić pogoni:
 Wydała Euryala ią snorozora zbroia/
 Tego przez pierś Wolscente przebił broń twoia:
 Pomógł sie Nysus: ale Euryale ciebie
 Zabiłac/ mieczem własnym samże przebił siebie.

Amicitia quæ desit nunquam vera fuit.

POMPONIVS, LECTORIVS. CAIVS GRACCHVS.

Caius y Tyberius dwadź bracia rodzeni/
 Jż za nieprzyiaciele byli osadzeni
 Wyczynny od Rzymianow/ bo rosterki srogie
 Wszeli byli w pospolstwie: by suadniey mogli drogic/
 Záchować zdrowie Caius wšedł z Rzymu; tego
 Gdy Opunius gonil/ iak wywołanego

Strazce

S C Z E R Y.

Stańce Dycyzny/ drogę przyiaciel Kochany
 Pomponius zastapil/ y bez wsey nagany
 Lektorius/ żeby w tym Gracchus utrapiony/
 Mogl wśedz meb: spieczestwa/ y choć z kážbey strony/
 To woloczni:ami/ to strzalmi nieprzyiaciel gromil
 Onych/ iednak vnrejsu w nich nic nie nałomil/
 Aż na placu zostali. Przyziż co wstala/
 Tatowa prawdy szczyrey malo w sobie miała.

I E R Z Y M N I S Z E K

Woiewoda Sędomirski.

D I M I T R C A R

Moskievvski.

Amicitia virtute copulata constans & nunquam soluitur.

Dziś dawniejszy pokoy/ bo ci tylko swoje
 Zdrowie dla przyaciela wazyli: ten troie/
 Zdrowie/ sławę/ maietność na ostatni stawil
 Szanie/ by sprawiedliwego Dięducia postawil
 Na stolicy Dycyzney/ ktory wypędzony/
 Przez zdrajce poddanego był z Moskiewskiej strony;
 A dokazał: Cnotliwy trzykroć Woiewoda/
 Ze cie niewstrążyła ostatnia przygoda.
 Ale y ty Dymitrze nie mniej iż za żonę/
 Cortę tego własnā wzial / dobrze pominac one
 Wczynność przeciw tobie: Boday takich sił/
 A Polka y Moskiewska kraina rodziła
 Przyaciol: Boże szczęściu a swym słowem świętym/
 Błogosław na dlugi czas sprawom tym zaczetym.

Do Cyy

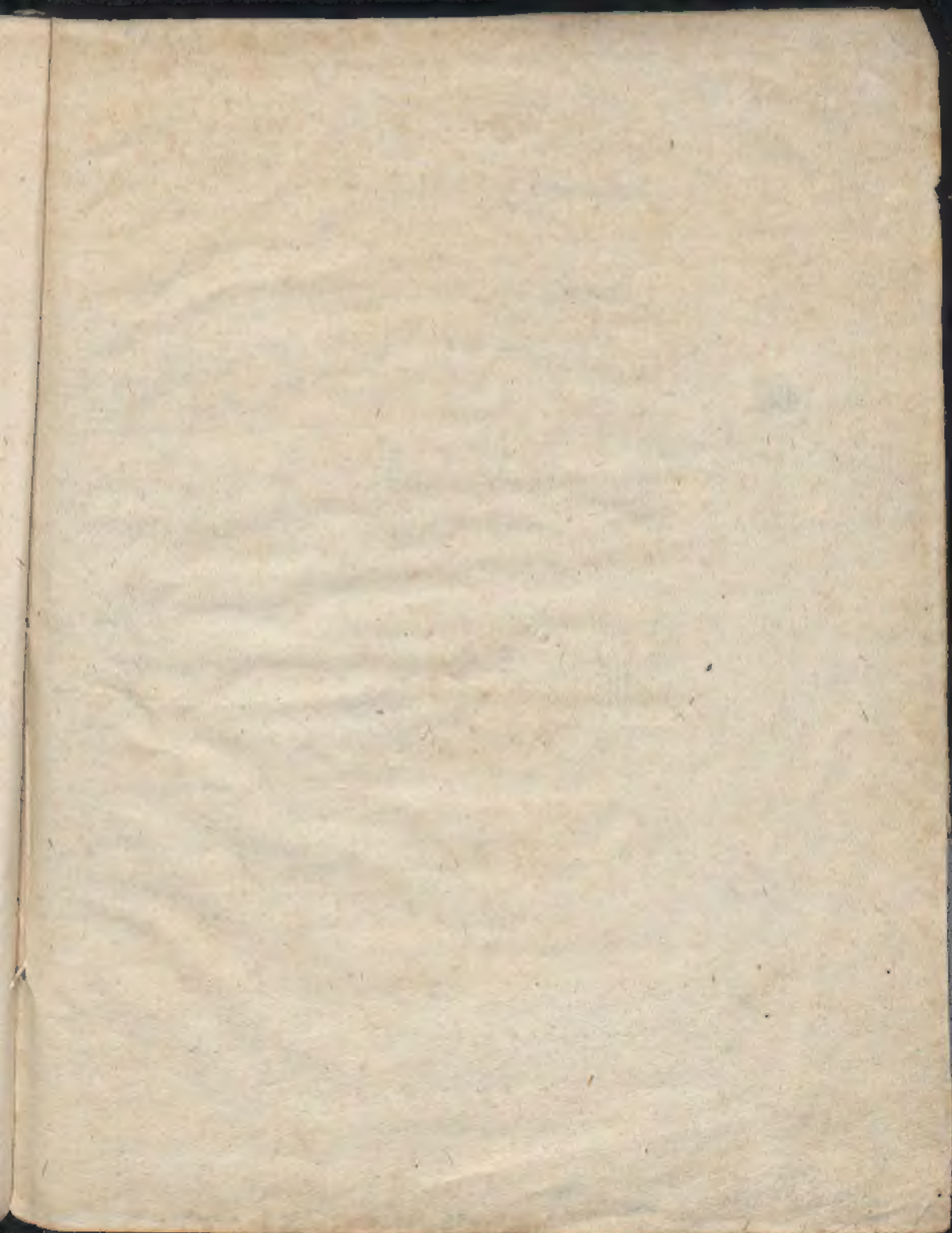

❖   ❖

Do Czytelniká.

Pytáš czemu tak w krotkości zámknione
Wieršov/przyiaćiot cheć pomiemone.
Przyiaćiot szczerych y dawnieysze láta/
Niewiele miáły : y zá tego swiátá/
Albo ich nie máš/ábo sie znáyduia
Kžadko/ co szczerość prawdziwa miľuia.

VERGIL
ÆNEID

Georgius I. Augustus

1773
JANUARY 10

